

PIORAK (1) *sb m*

A pl pi(o)raki.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (ten sam przykład).

Stworzenie mające pióra: ptak: Przez wżytkę Woynę tákiey klęski nie vználi [Psyllowie]/ Tylko kiedy ná byftre pioraki wpádáli. Aż poczęły żorawie wftępować KmitaSpit C.

Synonim: ptak.

Cf PIORORUCH

MN